

त्राहेति उपभृति स्विष्टकृद्वदवदानम् प्रधानयागार्थं हुत्वा समानीय निर्गुणा-
याग्राये प्रदानमिति . ततश्चाग्नयेऽनुब्रूह्यग्नये प्रेष्येत्येवं यागः कार्यः . अत्र मानवे
विशेषः औपभृतं जुह्वामानीयाग्नये पुरोडाशानामनुब्रूह्यग्नये पुरोडाशान्प्रस्थिता-
न्प्रेष्येति प्रचरतीति . काठके इष्टे स्विष्टकृता प्रचरत्यग्नये पुरोडाशानामिति
सम्प्रैष इति ।

हुत्वा होतृधिष्ठे पुरोडाशान्निदधाति ॥ ११ ॥ प्रधानं सौविष्टकृतं च हुत्वाप
उपस्पृश्य सुचौ निधाय संचराभ्युक्ष्णमकृत्वैव पुरोऽधाति प्राशिन्नेडावदानाद्यपि
न करोतीति पूर्वः पक्षः । सिद्धान्तमाह .

निर्वत्तां वेडाम् ॥ १२ ॥ वाशब्दः पूर्वपक्षनिरासार्थः . निःत्तामेवेडां
होतृधिष्ठे निदधाति न सकलानि पुरोडाशादीनि पञ्च हवींषि . निःशेषेणा-
वत्ता निःत्ता . अतश्च प्राशिन्नेडाषडवत्तेष्ववत्तेषु सा निःत्ता भवति . चतुर्धाकरणं
तु न भवति शेषस्य यज्ञमानभक्षणे विनियोगात् . अतश्च प्राशिन्नेमवदाय ब्र-
ह्मणे समर्प्याप उपस्पृश्य इडामवदाय षडवत्तं चावदायेडामध्ये एकस्मिन्प्रदेशे
पुरोडाशपयस्याधानानां मात्राः पुरोडाशवृगलं च निधायोत्तरेण हविर्धानं सद्-
सि गत्वा होतृधिष्ठे इडां निदध्यादिति हविःशेषं च यज्ञमानभक्षार्थं सगुप्ते
देशे निदध्यात् ।

द्विदेवत्यैश्चरति ॥ १३ ॥ ततः पाणी प्रक्षाल्य अध्वर्युर्द्वित्यसंज्ञकैर्ग्रहैश्चरति
यागमनुतिष्ठतीत्यर्थः ।

वायवऽइन्द्रवायुभ्यामनुवाचयति ॥ १४ ॥ ततोऽध्वर्युरुत्तरेण हविर्धानं गत्वा
पूर्वद्वारेण हविर्धानं प्रविश्य ऐन्द्रवायवं ग्रहं हस्तेनादाय वायवऽइन्द्रभ्यामनु-
ब्रूहीत्येवं मैत्रावरुणं प्रेष्यति । अत्र मानवे विशेषः सुचौ चमसं वायव्यं चा-
दाय वाचं यहुत्या यजेति वचनादाग्नीध्रे स्फ्यसंमार्गपाणिराग्नीध्रः पश्चादासन्दीमा-
रभ्योर्धस्तिष्ठन्नस्तु औषडिति प्रत्याश्रावयति प्रत्याश्रुते दक्षिणं परिधिसंधिं प्रत्य-
वस्थाय जुहोत्यध्वर्युरुत्तरं प्रतिप्रस्थाता मध्ये अग्रेराज्याहुतीः पुरोडाशाहुतीः पश्चा-
भितः सोमाहुतीरिति ।

प्रतिप्रस्थातादित्यपात्रेण द्रोणकलशाडपयामगृहीतोऽसीति (ट. १) गृहीत्वा-